

РЕШЕНИЕ

№ 865

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110208623 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба (наименувана възражение) от Р. Д. В. против Наказателно постановление /НП/ № 579442-F609125 от 27.05.2021 г., издадено от Директора на Офис „Център” в ТД на НАП – София, с което на жалбоподателя на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и на 80 /осемдесет/ лева за нарушения на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ.

С жалбата се иска отмяна на НП, като не се оспорва фактическата обстановка, а се сочат смекчаващи отговорността обстоятелства. В съдебно заседание жалбоподателят В. се явява лично и поддържа жалбата.

Административно наказващият орган – ТД на НАП – София, редовно призован, се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата, моли съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено **от фактическа страна** следното:

На 15.04.2021 г. Р. Д. В., в качеството на данъчно задължено лице съгласно чл. 3, т. 1 от ЗДДФЛ, подаде в Офис „Център” на ТД на НАП – София годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г. и такава за

2019 г. С двете декларации били декларирани доходи от друга стопанска дейност – възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Свидетелят Н.З. приела декларациите и установила, че жалб. В. не е изпълнила задължението си да подаде в законоустановения срок годишна данъчна декларация за облагаемия си доход за финансова 2018 и 2019 г. в териториалната дирекция на НАП по постоянен адрес – ТД на НАП – София, офис „Център“, съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ. Декларацията по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г. следвало да бъде подадена до 30.04.2019 г., а тази за 2019 г. – до 30.04.2020 г.

За така установеното свидетелката Н.З. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – гр. София, офис „Център“, съставила акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F609125 от 15.04.2021 г. срещу жалбоподателя Р. Д. В. за нарушение на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ. Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя и на двама свидетели при съставяне на акта. Екземпляр от АУАН бил връчен на жалбоподателя З., която подписала акта без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН, директорът на Офис „Център“ в ТД на НАП – София издал оспореното наказателно постановление № 579442-F609125 от 27.05.2021 г., в което възпроизвел фактическите констатации по акта, като за двете нарушения по чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ наложил глоба в размер на 100 /сто/ лева и глоба в размер на 80 /осемдесет/ лева съответно, на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ. Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 09.06.2021 г.

Горните факти не се оспорват от жалбоподателя и се установяват от събраните по делото доказателства – показанията на актосъставителя З., разпитана в качеството на свидетел, както и от приобщените към делото писмени доказателства – два броя годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ от Р. Д. В. за 2018 и за 2019 година, заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директори на НАП, пълномощно.

Съвкупният анализ на всички доказателствени материали позволява на съда да установи изложените по-горе фактически обстоятелства, като същите са безпротиворечиви помежду си и не се налага обсъждането им по реда на чл. 305, ал. 3, изр. 2 от НПК.

При така установената фактическа обстановка, **от правна страна** съдът намира следното:

Жалбата срещу НП е процесуално допустима, доколкото същата изхожда от легитимирано лице, при спазване на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е **основателна** поради следните съображения:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законността, т.е. дали правилно е

приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН е съставен от компетентен орган по смисъла на чл. 85, ал. 1 ЗДДФЛ, съгласно който актовете за нарушения се съставят от органите по приходите, каквито са служителите на НАП, заемащи длъжност „старши инспектор по приходите“, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Обжалваното НП също е издадено от компетентен орган, като съгласно чл. 85, ал. 2 от ЗДДФЛ наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на НАП или оправомощено от него длъжностно лице, каквото съгласно т. 1.2., б. „г“ от Заповед ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. се явява директорът на Офис „Център“ в ТД на НАП – София.

От материална страна съдът констатира, че двете вменени на жалб. В. нарушения са осъществени от обективна и субективна страна.

Неизпълнението на задължението за подаване на декларация по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ в срока по чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ осъществява състав на продължено нарушение, извършено чрез бездействие. Началната дата на продълженото нарушение е датата, следваща изтичането на законовия срок, поради което началните дати на нарушенията би следвало да са 01.05.2019 г. и 01.05.2020 г. Нарушението се осъществява чрез бездействие и продължава до осъществяване на дължимото поведение. Няма спор, че жалб. Р.В. е подала годишна данъчна декларация по ЗДДФЛ за 2018 г. с вх. № 224392100294764 от 15.04.2021 г. и такава за 2019 г. с вх. № 224392100295591 от 15.04.2021 г. Изложеното означава, че едното нарушение е осъществено чрез бездействие в периода от 01.05.2019 г. до 15.04.2021 г., а другото – в периода от 01.05.2020 г. до 15.04.2021 г., когато е осъществено дължимото действие.

При съставянето на АУАН и издаването на НП обаче са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с техните реквизити. Нито в акта, нито в НП е посочена дата и място на извършване на нарушенията, което противоречи на изискванията към съдържанието на АУАН и НП, заложили съответно в чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В случая в АУАН и в НП е посочена датата на подаване на декларациите – 15.04.2021 г., както и в какъв срок е следвало да бъде подадена всяка една от двете декларации – до 30.04.2019 г. и до 30.04.2020 г., без обаче да става ясно кои са възприетите от актосъставителя и наказващия орган дати на извършване на двете нарушения. Датата на административното нарушение е сред неговите основни обективни признаци, поради което същата следва да е ясно определена, като предвид изложеното по-горе в случая е налице невъзможност датите на вменените на жалбоподателя нарушения да бъдат коректно определени, което съществено накърнява правото на защита на наказаното лице и представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление. Същото се отнася и по отношение на мястото на осъществяване на твърдените нарушения, като е посочено, че

жалб. В. е подала двете декларации в ТД на НАП, офис „Център“, но никъде не е посочено дали именно това е мястото на тези нарушения.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваното НП е незаконосъобразно, постановено при допуснати неотстраними съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменено на формално основание.

По въпроса за разноските по делото и с оглед неговия изход, съдът намира, че искането на процесуалния представител на въззиваемата страна – юрк. Коцева за присъждане на юрисконсултско възнаграждение не следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 579442-F609125 от 27.05.2021 г., издадено от Директора на Офис „Център“ в ТД на НАП – София, с което на жалбоподателя Р. Д. В. на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и на 80 /осемдесет/ лева за нарушения на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____